

12. 9. 2014

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Licenční smlouvy v oblasti duševního vlastnictví (současný stav podle Nového Občanského Zákoníku)

Ustanovením bodu 72, § 3080 zákona č. [89/2012](#) Sb., Občanský zákoník (dále jen „o. z.“) byl zrušen celý zákon č. [513/1991](#) Sb., Obchodní zákoník (dále jen „obchodní zákoník.“) a zákon č. [40/1964](#) Sb. Občanský zákoník (dále jen „Starý Občanský Zákoník“). V rámci obchodního zákoníku, došlo ke zrušení úpravy Licenční smlouvy k předmětům průmyslového vlastnictví[1]. Zároveň čl. XXXVII., bod 2, samostatného zákona č. [303/2013](#) Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím rekodifikace soukromého práva, došlo ke zrušení v části první, hlavě první díl šestý, který představuje § 46 - 57[2].

Tímto došlo v zákoně č. [121/2000](#) Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (dále jen „autorský zákon“) ke zrušení úpravy Licenční smlouvy, zvláštních ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou a podlicenční smlouvu. Nově je tedy licenční smlouva upravena pouze v § 2358 - 2389 o. z. Nicméně dvojkolejnost úpravy licenčních smluv spojením do jednoho právního předpisu (jak by se tedy spojením obou úprav do jednoho právního předpisu mohlo zdát) nezmizela. O. z. obsahuje zvláštní ustanovení pro licenci k předmětům chráněným autorským zákonem[3], zvláštní ustanovení pro licenční smlouvu nakladatelskou[4] a zvláštní ustanovení pro práva související s právem autorským a pro právo pořizovatele databáze[5]. Na druhou stranu pokud jde o licenční smlouvu k průmyslovým právům, tuto o. z. výslovně neupravuje. Licenční smlouva k průmyslovým právům se bude řídit obecnými ustanoveními k licencím, a to § 2358 - 2370. Obecná ustanovení o licenční smlouvě jsou obdobná ustanovením § 508 - 515 obch. zák. který byl výše ustanovením bodu 72, § 3080 o. z. zrušen. Pokud půjde o licenční smlouvu v oblasti průmyslových práv, bude možné použít § 1746 odst. 3 o. z. Zde se jedná o tzv. atypickou smlouvu (známou také jako inominátní tedy nepojmenovaná smlouva). S průmyslovými právy je spojena licenční smlouva na užívání software. Tato licenční smlouva je ve smyslu o. z. uzavírána podle pododdílu 2 *zvláštní ustanovení pro licenci k předmětům chráněným autorským zákonem* (§ 2371 - 2383 o. z.).

Teorie a historie vztahující se k licenčním smlouvám

Pro praktické použití je dobré mít alespoň základní informace týkající se vývoje a teoreticko-právního postavení daného instrumentu (v tomto případě licenční smlouvy). Licenční smlouva je nejčastějším prostředkem legálního transferu nehmotných statků[6] patřící mezi relativní majetková práva[7]. Uvedená skutečnost vyplývá také z členění o. z., kde je licence upravena v § 2358 - 2389, oddíl 5 (Licence), Hlavy II. (Závazky z právních jednání), části čtvrté (**Relativní majetková práva**). Právní teorie v oblasti licenčních smluv se promítá do současného pojetí a užívání tohoto instrumentu. Historicky licenční smlouva vychází ze smlouvy nájemní (podobně jako základ smlouvy o úvěru lze spatřovat v půjčce), protože licenční smlouva není ničím jiným než pronájem nehmotného statku. Ve francouzské doktríně i judikatuře se připouští přímá aplikace ust. 1713 an. Code civil o nájemní smlouvě na smlouvu licenční[8]. Uvedená skutečnost, však neznamená, že licenční smlouva je v současném pojetí nájemní smlouvou sui generis. V ČR je v současnosti licenční smlouva ve smyslu § 496 odst. 2 o. z.[9] věcí nehmotnou. Historicky však licenční smlouva nebyla na našem území

pojímána vždy jako věc nehmotná. S ohledem na vývoj práv duševního vlastnictví na našem území je nutné odkázat na problematiku teritoriality. S teritorialitou je nutné počítat především při uzavírání licenčních smluv, a to jak licenčních smluv s mezinárodním prvkem, tak licenčních smluv „vnitrostátních“. Zásada teritoriality v mezinárodních vztazích znamená, že každý stát si uvedené skutečnosti upravuje na svém území sám a není (a ani nemůže) být nikým ovlivňován. Pojetí toho kterého právního instrumentu pak závisí na historickém vývoji v daném státě, právní filozofii, sociologii a dalších aspektech. Druhým protipólem se skutečnost, že právo duševního vlastnictví je „unifikováno“ celou řadou mezinárodních smluv a je jedním z mála právních odvětví, které se ve své podstatě dají označit za globálně unifikované. Avšak ne všechny státy jsou členy všech smluv upravujících právo duševního vlastnictví. Pokud jde o pojetí práva duševního vlastnictví jako nehmotné věci, tuto skutečnost je také možné nalézt v rozhodnutí č. 73049/01 ze dne 11. 1. 2007, Anheuser-Busch Inc. v. Portugalsko[10]. Z tohoto rozhodnutí vyplývá, že přihláška ochranné známky je majetkem ve smyslu dodatku čl. 1 Dodatkového protokolu z roku 1952 k Úmluvě o ochraně lidských práv a svobod[11]. Uvedená skutečnost vyplývá také z čl. 71[12] Evropské patentové úmluvy[13], podle které je možné přihlášku převést. Převedení přihlášky musí být podle čl. 72[14] písemnou formou. Podle čl. 73[15] je k přihlášce možné poskytnout licenci. Skutečnost, že duševní vlastnictví je věcí nehmotnou a zároveň předmětem ochrany vyplývá z ust. čl. 17 Listiny Základních Práv Evropské Unie (2010/C 83/02)[16]. Česká Listina základních práv a svobod[17] se v prvním oddílu (čl. 5 - 16) a zejména pak v čl. 11 - vlastnické právo, problematikou duševního vlastnictví nijak nezabývá. Česká republika je vázána Listinou základních práv Evropské unie (vyjednanou výjimku současná sociálně-demokratická vláda zřejmě nevyužije) a je přímo vázána ustanovením, že duševní vlastnictví je chráněno. Extenzivním výkladem čl. 11 LZPS v kontextu s Evropskou listinou dospíváme k závěru, že stejně jako movité věci je chráněno také duševní vlastnictví. Úprava a dispozice s tímto vlastnictvím je pak svěřena o. z. Ve vztahu práva duševního vlastnictví k licenční smlouvě je v § 2358 o. z.[18] licenční smlouvou poskytnuto nabyvateli oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví (licence). Tato licence je poskytována v určitém (třeba i neomezeném) rozsahu a je poskytována za odměnu. Jiným případem je udělení libovolné veřejnoprávní licence, která není předmětem našeho zájmu. Jedná se např. o veřejnoprávní licenci udělenou podle § 4 zákona č. [458/2000](#) Sb., energetický zákon; § 41 - 45 zákona č. [289/1995](#) Sb., lesní zákon nebo § 4 - 7a zákona č. [21/1992](#) Sb., zákon o bankách. V zahraničí je často také poskytována licence k prodeji alkoholu. Příkladem zahraničního zákona o veřejnoprávních licencích je Britský Licensing act z roku 2003[19]. Problematika blížící se průmyslovým právům jsou veřejnoprávní certifikáty[20].

Oblasti poskytování licencí v duševním vlastnictví

Historicky je pojem duševního vlastnictví rozdělen do dvou základních půlkruhů. Jedná se o průmyslové vlastnictví - patenty, ochranné známky, nekalá soutěž - na straně jedné a copyright (autorská práva) na straně druhé. Podle tohoto Pařížská úmluva (1883)[21] a Bernská úmluva (1886)[22] tyto dvě základní oblasti odlišují. Pařížská úmluva zahrnuje průmyslové vlastnictví, kdežto Bernská úmluva zahrnuje copyright (autorská práva) stricto sensu. tj. práva autorů k jejím literárním a uměleckým výtvorům („dílům“).[23]

Pro tuto stať si duševní vlastnictví vymežíme následujícím diagramem. Jak bylo uvedeno, duševní vlastnictví má dvě základní části. Copyright (autorská práva) a průmyslové vlastnictví. Uvedení tohoto rozdělení se jeví vhodným vzhledem k rozdělení licenčních smluv pro průmyslová práva a pro copyright.[24] Některé náležitosti licenčních smluv jsou odlišné. Příkladem může být obligatornost písemné formy licenční smlouvy pro většinu průmyslových práv (v příslušných rejstřících vedených licenčních smluv). Na druhou stranu, jak bude uvedeno níže, obligatornost písemné formy není dána pro všechna průmyslová práva (výjimkou je poskytnutí know-how nebo obchodního tajemství).[25] Samostatnou otázkou je pak termín licence jako takové. Podívejme se tedy na nejprve na pojem licence. Licenční kontrakt, je především kontraktem, ve kterém je uděleno licenční právo činit něco, co by bylo za „normálních okolností“ porušením práva duševního vlastnictví. Například udělená patentová licence představuje právo vyrábět produkt chráněný patentem, zatímco právě za „normálních okolností“ by se jednalo o porušení patentu. Licence autorskoprávní představuje oprávnění k reprodukci díla. Licenční smlouvy jsou udělovány pro jednotlivé státy (nebo jednotlivé územní celky) na časově omezené období[26].

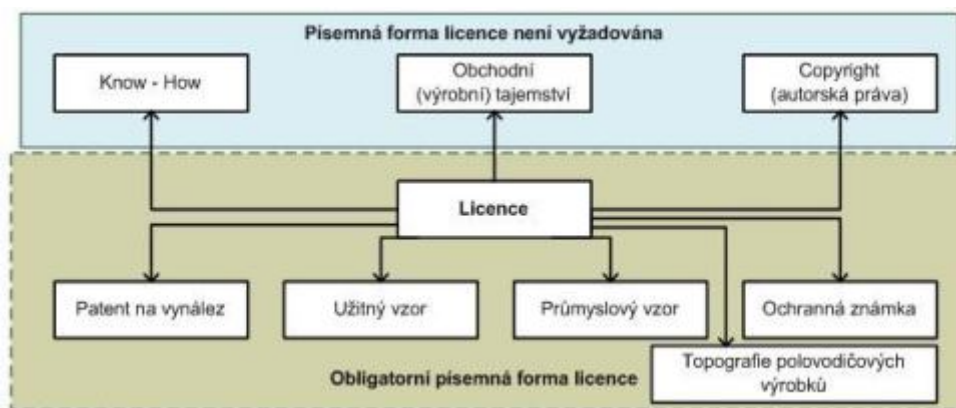
Písenná / nepísenná forma Licenční smlouvy

Na prvním místě se budeme zabývat problematikou, zda licenční smlouva musí být uzavřena písemně. Zde je hlavní rozdíl (pokud jde o licenční smlouvu k průmyslovému vlastnictví) s dřívější právní úpravou. Podle obchodního zákoníku musela být licenční smlouva uzavřena písemně vždy. Tato skutečnost již dnes neplatí. Licenční smlouva podle o. z. obligatorně vyžaduje písemnou formu pouze tehdy, pokud se jedná o licenci výhradní[27] (výlučnou), nebo má-li být licence zapsána do příslušného veřejného seznamu[28]. Tento požadavek veřejného seznamu je vymezen pro

- **Patenty** - § 14 odst. 1 a 2 zákona č. [527/1990](#) Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích (dále jen „PatZ“)[29]. Podle tohoto ustanovení patentová licenční smlouva musí být uzavřena vždy písemně.
- **Ochranné známky** - § 18 odst. 3 zákona č. [441/2003](#) Sb., o ochranných známkách a o změně zákona č. [6/2002](#) Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochranných známkách“)[30]. Podle tohoto ustanovení licenční smlouva vůči třetím osobám nabývá účinnosti zápisem do rejstříku. Uvedeným je dána obligatornost písemné formy licenční smlouvy. Na tomto místě se jeví vhodným upozornit na skutečnost, že odkaz v tomto paragrafu uvedený (poznámka č. 7) odkazuje na již zrušený obchodní zákoník. Zde úmyslem zákonodárce jistě nebylo vést strany k uzavírání smluv podle již neplatného právního předpisu, který tehdy sám o sobě vyžadoval písemnou formu licenční smlouvy za všech okolností. Autor se kloní k názoru, že v zákoně o ochranných známkách se v současnosti jedná o použití zákona, kterým byla ustanovení § 508 - 512 obchodní zákoník nahrazena ustanoveními § 2358 -2370 o. z.

- **Užitné vzory** - § 20 odst. 2 písm. l zákona č. [478/1992](#) Sb., o užitných vzorech (dále je „zákon o užitných vzorech“)[31]. Podle tohoto ustanovení Úřad (průmyslového vlastnictví) vede rejstřík smluv, do kterého zapisuje licence.
- **Průmyslové vzory** - § 32 odst. 3 zákona č. [207/2000](#) Sb., o ochraně průmyslových vzorů a o změně zákona č. [527/1990](#) Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o průmyslových vzorech“) [32]. Podle tohoto ustanovení licenční smlouva vůči třetím osobám nabývá účinnosti zápisem do rejstříku průmyslových vzorů. Pro průmyslový vzor je v odst. 2 výslovně uvedeno, že licenční smlouva může být výlučná nebo nevýlučná. Dále je v odst. 4 výslovně uvedeno, že na licenční smlouvy a vztahy z nich vzniklé pro průmyslové vzory se použije obchodní zákoník. Na tomto místě je nutné upozornit na nejednotnost českého právního řádu po rekonstrukci. Tedy na skutečnost, že licenční smlouvy podle § 2358 odst. 2 o. z. mohou být výhradní. I když slovo nevýhradní není přímo v zákoně uvedeno výkladem a contrario se dostaneme k pojmu nevýhradní. Není zde tedy ujednocena terminologie, což může v konkrétních případech činit problémy. Dalším nedostatkem je stejně jako u ochranné známky odkaz na neexistující (respektive zrušený obchodní zákoník). Zde se autor odvolává na skutečnosti uvedené v části tohoto článku zabývající se ochrannými známkami.
- **Topografie polovodičových výrobků** - § 16 zákona č. [529/1991](#) Sb., o ochraně topografií polovodičových výrobků, (dále jen „zákon o ochraně topografií polovodičových výrobků“)[33].

Pokud tedy jde o požadavek písemnosti, graficky je možné tento požadavek zobrazit následujícím způsobem:

Obligatori písemná forma licence je také u všech licencí bez rozdílu pokud jde o licenci výhradní (výlučnou)

Výhradní (výlučnou) licencí (*exklusive licence*) se tento článek bude zabývat později.

Ústní forma, představuje stav, kdy se účastníci dohodnou na konkrétním obchodu ústně. Tato situace se může jevit problematickou v případech konfliktů stran (jako je například konflikt o tom, co tedy vlastně bylo ujednáno). Příkladem může být ujednání o ceně nebo teritorialitě licenční smlouvy (zda je tato licence omezena pro jeden stát, několik států, celý svět).

Konkludentní projev vůle je dalším způsobem projevu vůle. Konkludentní projev vůle je takovým projevem, který je učiněný jinak než výslovně, např. jednáním (roztrháním závěti, poskytnutím plnění - viz zaplacení pojistného podle § 6 odst. 2 zák. č. [37/2004](#) Sb., o pojistné smlouvě, aj.) nebo opomenutím. V určitých případech se konstruuje při nečinnosti domněnka nebo fikce skutečné vůle, i když tato vůle není zřejmá nebo dokazatelná (např. § 47 odst. 2 Starého Občanského zákoníku[34])[35]. Za takový projev vůle se v oblasti licencí dá označit porušení obalu od software, který je uvnitř (*tzv. shrink-wrap licence*). Otázkou však zůstává, jak uživatel může souhlasit s

podmínkami licence, které nezná (např. jsou až uvnitř boxu s počítačovým programem). Tato problematika není předmětem tohoto článku a je zde uvedena jen pro ilustraci konkludentního projevu vůle. Konkludentním projevem vůle je druh určité „quasilicence“[36], kdy vlastník příslušného práva mlčky strpí (z jakéhokoliv důvodu) skutečnost, že někdo užívá jeho právo[37].

Pokud jde o vztah s mezinárodním prvkem, může se právní vztah mezi účastníky řídit cizím právem. V takovém případě je pro území cizího státu požadavek registrace u českého Úřadu průmyslového vlastnictví nerelevantní. Uvedený požadavek bude relevantní pro území toho státu, pro který je licence poskytnuta. Bude-li patent např. registrován v Německu nebo Japonsku a licence bude poskytnuta pro tato teritoria, budou požadavky na smlouvu dány právním řádem té země, pro jejíž teritorium je licence poskytována. Požadavek registrace licenční smlouvy u českého ÚPV, pokud se jedná o udělení licence pro teritorium cizího státu, je dokonce v rozporu s veřejným pořádkem. Podle principu teritoriality každý stát ukládá povinnosti pro své teritorium, nikoliv však teritorium zahraniční. Uvedené platí také pro případ, že smlouva je uzavřena podle českého práva, ale pro zahraniční teritorium.

Úplatnost licenčního vztahu

Podle dosavadní právní úpravy (§ 508 odst. 1 obchodního zákoníku[38]) byla cena jednou z podstatných náležitostí licenčního vztahu. Pokud nebyla stanovena cena, či alespoň způsob jejího určení (nebo výpočtu), byla taková smlouva stížena sankcí neplatnosti. Požadavek úplatnosti představoval nemožnost uzavření licenční smlouvy bezúplatně (např. jako dar). Možnost uzavřít licenční smlouvu bezúplatně je jednou z odlišností nové právní úpravy podle o. z. od původní úpravy podle obchodního zákoníku. Uvedená skutečnost vyplývá z § 2358 odst. 1 (druhá část věty) o. z.[39]. Zde je výslovně uvedeno, že, není-li uvedeno jinak, nabyvatel (licence) se zavazuje, poskytnout poskytovateli (licence) odměnu. S uvedeným ustanovením souvisí (možná poněkud nelogicky duplicitně) § 2366 odst. 1 písm. b) o. z.[40] podle kterého je smlouva platná, pokud si účastníci výslovně sjednají bezúplatnost. Sjednání odměny, nebo sjednání bezplatnosti je kogentním ustanovením, a uvedené ustanovení je obligatorní náležitostí smlouvy. Bez takového ujednání je smlouva neplatná.

Se sjednáním odměny za uzavření licenční smlouvy souvisí také další dvě ustanovení, která jsou v o. z. nová. Jde o poskytovatelovo právo kontroly účetní evidence nabyvatele v případě výnosové licence ve smyslu § 2366 odst. 2 o. z.[41] a nabyvatelova povinnost předkládat pravidelná vyúčtování licenční odměny ve smyslu § 2366 odst. 3 o. z.[42].

Výše odměny není zákonem stanovena a je v dikci smluvních stran. Může být stanovena procentuální částkou z podílu na zisku, kterého dosáhne nabyvatel licence po uzavření smlouvy. Za takový přiměřený podíl se obvykle považuje rozpětí 25 % - 45 % ze zisku nabyvatele dosaženého během předpokládané platnosti a rozsahu využívání předmětu licence[43]. Ovšem existují také další možnosti určení ceny. Příkladem může být procentuální částka z čisté prodejní ceny. Josef Malý tuto sazbu uvádí v rozmezí 6 - 4%. Licenční poplatky jsou nejčastěji stanoveny procentuální sazbou z čisté prodejní ceny vyrobeného a prodaného výrobku, tzn. z ceny účtované nabyvatelem snížené o položky přesně definované ve smlouvě, jako např. cena obalu, dopravné, pojistné, daně a dávky a různé slevy. V licenční smlouvě, mezi poskytovatelem je často dohodnuto, že výše těchto srážek, které snižují základ pro výpočet licenčních poplatků, nesmí přesáhnout jistý limit[44]. Další možností je uzavření dohody o jednorázové licenční platby „lump sum“.

Při uzavírání licenční smlouvy je velice důležité sjednat výši úplaty, jednotlivé termíny úplaty, případně způsob jejího výpočtu. Pro bezproblémové uzavření smlouvy je vhodné uvést, že technologie, respektive dokumenty k technologii bude převedena po zaplacení první splátky za licenci (případně zálohy). Další možností úplaty (či protiplnění) je uzavření křížové licenční smlouvy,

podle které si strany vzájemně poskytnou licence.

Podlicence

Podlicence je dalším rozdílným prvkem ve srovnání s předchozí úpravou. Podle § 2363 o.z.[45] je možné poskytnout oprávnění tvořící součást licence zcela nebo z části třetí osobě, avšak pouze tehdy, bylo-li to ujednáno v licenční smlouvě. Stejně tak může podle § 2364 o. z.[46] postoupit nabyvatel zcela nebo z části licenci třetí osobě jen se souhlasem poskytovatele. Tento souhlas vyžaduje písemnou formu. Při podlicenci je důležitá římskoprávní zásada, že nikdo nemůže na jiného převést více práv než má sám. Tedy nelze převést více práv, než kolik jich bylo získáno od poskytovatele.

Podle uvedeného případná sublicence musí být součástí licenční smlouvy, což však rozhodně neznamená, že oprávnění k sublicenci nemůže být učiněno dodatkem ke smlouvě. V tomto ohledu je však dobré s eventualitou sublicence počítat již při uzavírání licenční smlouvy. Pokud jde o poskytnutí sublicence, je možné souhlas s poskytnutím sublicence udělit, avšak zároveň tento svůj souhlas omezit. Příkladem omezeného udělení sublicence může být např. pro členy holdingu nebo ve vztahu „matka-dcera“ apod. Další sublicence pak není možné udělit. V licenční smlouvě také ani není nutné výslovně uvést, že se sublicence zakazují. Ustanovení § 2363 o. z. je ustanovením kogentním a nelze se od něj tedy odchýlit. Licenční pronajímatel může „pro klid duše“ v licenční smlouvě podlicenci výslovně zakázat. Nicméně jedná se o část, která ve smlouvě nemusí být. Při sepisování licenční smlouvy (a obecně jakékoliv smlouvy) je vhodná stručnost a pokud možno maximální výstižnost.

Výhradní nebo nevýhradní licence

Ustanovení § 2360 - 2362 o. z. týkající se výhradnosti (nebo výlučnosti) licence jsou ustanoveními kogentními. Výhradnost licence musí být součástí licenční smlouvy jako takové, jak jednoznačně vyplývá z § 2362 o. z.[47] Jedná se o zákonnou domněnku výhradnosti licence, což znamená, že ve smlouvě musí být *expressis verbis* uvedeno, že se jedná o výhradní (výlučnou) licenci, jinak se jedná o licenci nevýhradní. Při uzavření výhradní licence je z této licence k užití předmětu licence oprávněn pouze nabyvatel. Poskytovatel se u výhradní licence zavazuje, že k předmětu licenční smlouvy, neposkytne pro dané území (teritorialitou licenční smlouvy, se budeme zabývat níže) licenci nikomu jinému. Také zavazuje, že předmět licenční smlouvy sám (na tomto teritoriu) nebude využívat. Výhradností dochází k určité monopolizaci trhu. Také je možné ve smlouvě o výhradní licenci sjednat možnost pro poskytovatele licence bude dále produkovat a prodávat licencované zboží na daném teritoriu, avšak již nebude licence poskytnuta žádné další osobě. Pokud poskytovatel licence bude licencované zboží na daném teritoriu produkovat, musí být ve smyslu § 2360 odst. 1 o. z.[48] v licenční smlouvě tato skutečnost výslovně uvedena. Pokud již výhradní licence pro určité teritorium poskytnuta je, není možné poskytnout (s výjimkou souhlasu nabyvatele licence) další licenci. Poskytnutí další licence je tak ve smyslu § 580 odst. 1 o. z.[49] o neplatným právním jednáním a taková licence jak je uvedeno v § 2360 odst. 2 o. z.[50] nevznikne.

Nevýhradní (nevýlučné) licence naopak poskytovateli licence umožňují poskytnout licenci pro stejné teritorium poskytnout i dalším zájemcům. Výše uvedený diagram nezohledňuje členění na pravé či tzv. nepravé licence (např. know-how). Při uzavírání licenční smlouvy je také je nutné vzít v potaz, že může dojít k uzavření licencí kombinovaných. Příkladem může být licence na poskytnutí know-how a ochranné známky např. v případě McDonaldu[51] nebo u řetězce 7-eleven[52]. Přestože tento druh smlouvy je smlouva franšizová, jejíž součástí je také licence k užívání ochranné známky. Ve své podstatě se jedná o licenci kombinovanou. Pokud kombinovaná licence zasahuje částečně do vztahu, kde je nutno licenční smlouvu uzavřít písemně, je nutná písemná forma alespoň pro tu část kontraktu, kde zákon písemnost smlouvy vyžaduje. Jak již bylo zmíněno, podle předchozí právní

úpravy byla písemná forma obligatorní u všech licenčních smluv týkajících se průmyslových práv. Současná právní úprava je méně striktní, o to více však komplikovaná, když je zde nutná znalost speciálních předpisů, které písemnost licenční smlouvy vyžadují. V případech, kdy písemnost smlouvy není zákonem výslovně vyžadována, lze písemnost licenční smlouvy jen doporučit.

Teritorialita

Územní vymezení platnosti licenční smlouvy (teritorialita) již není obligatorním znakem licenční smlouvy. Uvedení zeměpisného omezení však nelze než doporučit. Nebude-li v licenční smlouvě vymezeno území, bude platit, že taková licence je poskytnuta pro celý svět. Při územním vymezení udělené licence je důležité od sebe také oddělit produkci od prodeje. Licence může být udělena tak, že se povoluje výroba licencovaného produktu v jednom státě a povoluje se prodej vyrobeného zboží například v několika státech. S uvedeným také může souviset problematika vyčerpání práv, což je však samostatným tématem. Příkladem mohou být komplikace, pokud by na základě licence byla vyráběna součástka do automobilu, a automobil s touto součástkou by se směl prodávat jen na území ČR. Je-li na základě licence vyrobená součástka, namontována do automobilu, je právo k této součástce vyčerpáno a automobil s touto součástkou je možné prodat i na jiném teritoriu, než je pro které je udělena licenční smlouva pro tuto konkrétní automobilovou součástku. Nelze ji však samotně prodávat v zahraničí jiným automobilovým výrobcům.

Vymezení teritoriálního omezení platnosti licence může být buď pozitivní, nebo negativní. Příkladem pozitivního územního vymezení může být, licenční smlouva se uzavírá s územní platností pro Českou republiku a to jak pro produkci předmětu licence, tak pro jeho prodej. Příkladem negativního vymezení pak může být příklad (s výjimkou USA, Kanady, Mexika, Japonska a Číny / včetně Hong Kongu a Makaa/).

Časová omezenost (stejně jako u smlouvy nájemní)

Licenční smlouva nemusí být časově omezena. Není-li však časově omezena, lze takovou licenční smlouvu ukončit ve smyslu § 2370 o. z. výpovědí. Pokud není výpovědní doba dána, zákon stanoví pro takový případ jednoroční výpovědní lhůtu. Tato délka lhůty je stanovena především z toho důvodu, že licenční nájemce investuje nějaké prostředky např. do produkce licencovaného výrobku. V takovém případě by měl mít alespoň nějakou jistotu, alespoň částečné návratnosti vynaložených prostředků.

Pokud jde o časové omezení licenční smlouvy, není českým o. z. nijak určen způsob tohoto časového omezení. Smlouva může být uzavřena na dobu jednoho, dvou, tří pěti, deseti let apod. Také je zde možnost uzavření smlouvy např. do 31. 5. 2015, 1. 1. 2016 atp. U časového omezení je důležité, aby příslušné průmyslové právo bylo v době platnosti smlouvy také platné. Tedy v případě patentu není možné uzavřít licenční smlouvu na dobu, kdy již patent pozbude platnosti. Respektive smlouva sice uzavřena být může, ale nebude mít valného smyslu, neboť patentem chráněné řešení již bude plně dostupné (vyjma know-how a technické dokumentace k výrobě).

Určení stran

V každé smlouvě je nutné přesně vymežit strany kontraktu. Zde je ilustrativní příklad, jak by označení stran licenční smlouvy mohlo vypadat.

- Chytrý vynálezce, spol. s r.o., se sídlem Invenční 18, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČ: 123 45 678, zastoupena Ing. Františkem Hlavičkou, jednatelem dále jen „poskytovatel“
- Firma Clever producent Inc., se sídlem 150 Flea Market, London W1K 1QZ, Anglie, Registrační číslo: 12345678, zastoupena Charlesem Buyerem, Ph.D., předsedou představenstva

dále jen „nabyvatel“[53]

Vymezení nehmotného majetku (čísla patentů, nebo ochranných známek atd.)

Nezbytné je také přesné a jednoznačné vymezení nehmotného majetku, který je předmětem licenční smlouvy. Samotné vymezení musí být jednoznačné a musí být mimo jakoukoliv pochybnost. Následují dva příklady pro patent a pro ochrannou známku.

- *Poskytovatel je vlastníkem patentu č. 12345, číslo přihlášky 2013-98765, vysokotlaký hrnec pro odmašťování šroubů, s datem zveřejnění zápisu 2. 4. 2014, a datem zápisu 24. 3. 2014. Poskytovatel výslovně prohlašuje, že se jedná o platný patent.*
- *Poskytovatel je vlastníkem ochranné známky „OCHRANNÁ ZNÁMKA“; č. 123456, pro třídění výrobků a služeb 35, 38, 41, 43; Vídeňské obrazové třídy 7.1.18 ; 24.1.5 ; 27.5.12 ; 3.3.17 ; 5.11.15 ; 27.7.4 ; 26.1.12 ; 3.3.1; s datem zápisu 28. 5. 2014. Poskytovatel výslovně prohlašuje, že se jedná o platnou ochrannou známku.[54]*
Při uzavírání licenční smlouvy je důležité (byť to není požadavek zákona), aby v této smlouvě bylo uvedeno, že nabyvatel licence se s předmětem licence seznámil, a že je mu znám technický stav licence a jeho schopnosti licenci použít. Dále je lze doporučit prohlášení, že na licenci nevážnou žádné právní vady.

Předmětem licence také může být také podaná přihláška. V takovém případě je nutné, aby u předmětu licence byla vymezena také přihláška, datum podání přihlášky a její přesná specifikace.

Další části licenční smlouvy

Poskytnutí licence sebou také nese povinnosti obou smluvních stran, které v zákoně nejsou uvedeny a na které je zapotřebí věnovat zvláštní pozornost. Bez těchto ustanovení se sice nejedná o smlouvu, která by byla neplatnou, ale vynechání těchto „detailů“ může v případném kontraktu způsobit komplikace.

a) **Technická dokumentace**, poskytnutí licence na technické řešení s sebou také nese také potřebu předání příslušné technické dokumentace. V tomto ohledu je důležité předání technické dokumentace (jednání poskytovatele licence) vázat na součinnost s nájemcem (zaplacení první splátky, zálohy atp.)

b) **Zaškolení personálu**, pomoc se zaváděním technologie do praxe. Také v tomto ohledu je nutné v licenční smlouvě pamatovat na náklady spojené s tímto zaškolením. Která strana bude tyto náklady platit, v jaké výši. *Příkladem může být ujednání, že nájemce zajistí cestovné techniků pronajímatele v případě letecké přepravy ve standardní třídě economy class, nebo business class, hotel *** nebo **** atp.* Na uvedená ujednání není vhodné zapomínat, neboť se jedná o částky, které ovlivní zisk leasingového pronajímatele stejně jako nájemce.

c) **Ujednání o odpovědnosti stran a smluvní pokuty**. Také tento požadavek nevyplývá ze zákona, ale „z logiky věci“. Z důvodu minimalizace ztrát při nedodržení smlouvy a také jako „motivační faktor pro dodržení smlouvy“.

d) **Rozhodčí doložka (rozhodčí smlouva)**[55]. Strany si mohou ujednat, že spory vzešlé z licenční smlouvy budou řešeny před rozhodčím soudem. Jedná se o fakultativní ujednání a strany by měli k rozhodci důvěru, že jejich případný spor bude rozhodnut objektivně, rychle a spravedlivě.

Závěr

Nová právní úprava licenční smlouvy v oblasti průmyslového vlastnictví přináší některé změny. Již

není obligatorní povinnost uzavřít licenční smlouvy písemně, ale ta je dána jen tehdy, má-li dojít k zápisu licence do příslušného rejstříku. Dále dochází ke změně, pokud jde o úplatnost licenčního vztahu (již není nutné, aby se vždy jednalo o vztah úplatný). S úplatností dochází ke změnám týkajícím se možnosti poskytovatele nahlédnout do účetní evidence (nebo do jiných dokumentů) nabyvatele ke zjištění výše odměny. Dále je zde změna týkající se předložení vyúčtování odměny nabyvatelem v jednotlivých časových obdobích, pokud ve smlouvě není ujednáno něco jiného, alespoň jednou ročně.

Nové právní úpravě je nutno vytknout některé „nedodělky“, které mohou mít negativní dopad na licenční smlouvy. Jedná se především o skutečnost, že speciální zákony odkazují na již neexistující obchodní zákoník. Zde je potom nutné použít výkladu, přičemž oblast průmyslových práv si zaslouží aktualizaci odpovídající současnému právnímu stavu.

Při písemném uzavírání licenční smlouvy se také použijí ustanovení (která se nevztahují jen k licenčním smlouvám). Jedná se určení stran, vymezení nehmotného majetku, ale také ujednání týkající se předání technické dokumentace, zaškolení personálu, povinnosti mlčenlivosti, ujednání o odpovědnosti smluvních stran (a smluvní pokuty) a případná rozhodčí doložka. Pokud jde o technické celky je vhodné a důležité přesně definovat pojmy, aby nedošlo k omylům. V podstatě by se struktura licenční smlouvy dala rozdělit do devíti samostatných bodů. Jedná se o **úvod**, který je jakousi preambulí smlouvy. Jde o jakési uvedení do problematiky a vymezení základních vztahů ke smlouvě. Dalším bodem jsou **definice**. Nejedná se jen o technické definice, ale také o definice stran, definice předmětu licence atp. **Samotné povolení** vymezuje, že se povoluje užívat předmět licence. Zde by např. také mělo být uvedeno také pro jaké teritorium je licenční smlouva udělena. **Stanovení poplatků** je další podstatnou náležitostí licenční smlouvy. Může jít o konkrétní výše, nebo způsob stanovení. Také do této části spadají termíny plateb poplatků. **Lhůty a časové omezení** představují nutnost vymezení platnosti smlouvy. Zde je nutné např. u patentů licenční smlouvu časově vymezit tak, aby patent byl v době platnosti smlouvy také platný (časová omezenost platnosti patentu), což však není tak striktní např. v případě ochranných známek. **Převod** představuje ujednání týkající se možnosti převodu licence na jinou osobu, či možnost udělení podlicence. Také na tento bod je při konstruování licenční smlouvy brát zřetel. **Různé pojmy** mohou být definice dalších pojmů a další vymezení „které se jinač nevejdou“ a mohou být pro konkrétní licenční smlouvu podstatné. Stejně tak v jiném případě budou podstatné jiné definice a náležitosti. Sem také bude umístěno ujednání o mlčenlivosti, včetně vymezení, které věci jsou „tajné“ a které nikoliv. Na toto místo může být také umístěna rozhodčí doložka. Závěrem každé smlouvy jsou pak **podpisy**.

Na úplný závěr si můžeme zobrazit strukturu licenční smlouvy v následujícím diagramu:

JUDr. Mgr. Petr Košík,
soudce Okresního soudu v Ústí nad Labem

[*] Autor je soudcem Okresního soudu v Ústí nad Labem, kde se jako předseda senátu věnuje oblasti Občanského a Obchodního práva, Doktorand na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, v roce 2010 absolvoval studium práva duševního vlastnictví na CASRIP institutu při Právnické fakultě na University of Washington in Seattle a v letech 2013-2014 získal mezinárodní stáž u Institute of Intellectual Property in Tokyo, kde působil jako invited researcher (pozaný výzkumník) a kde zároveň součástí jeho působení byla také publikační a přednášková činnost v anglickém jazyce (s překladem do japonštiny).

[1] § 508 - 515 obchodního zákoníku - Licenční smlouva k předmětům, průmyslového vlastnictví

[2] V části první hlavě první se díl šestý včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 4a zrušuje.

[3] § 2371- 2383 o. z.

[4] § 2384 - 2386 o. z.

[5] § 2387 - 2389 o. z.

[6] Horáček, Čada, Hajn; Práva k průmyslovému vlastnictví, 2., doplněné a přepracované vydání, C. H. Beck Praha 2011, str. 326

[7] Ivo Telec, Duševní vlastnictví a jeho vliv na věc v právním smyslu, Právní rozhledy 12/2011, str. 444

[8] Irena Pelikánová, Komentář k obchodnímu zákoníku 4 díl § 409-565, Linde Praha 1997, str. 406

[9] Podle § 496 odst. 1 o. z. Hmotná věc je ovladatelná část vnějšího světa, která má povahu samostatného předmětu; podle odst. 2 Nehmotné věci jsou věci a práva, jejichž povaha to připouští, a jiné věci bez hmotné podstaty

- [10] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#). (přístup dne 10. 6. 2014)
- [11] Ivo Telec, Duševní vlastnictví a jeho vliv na věc v právním smyslu, *Právní rozhledy* 12/2011, str. 444
- [12] Převod a založení práv; Evropská patentová přihláška může být převedena nebo založit práva pro jeden nebo několik určených smluvních států.
- [13] Sdělení Ministerstva zahraničních věcí č. [69/2002](#) Sb.m.s.; ÚMLUVA O UDEĚLOVÁNÍ EVROPSKÝCH PATENTŮ (EVROPSKÁ PATENTOVÁ ÚMLUVA) z 5. října 1973 ve znění aktu revidujícího články 63 EPÚ ze 17. prosince 1991 a rozhodnutí správní rady Evropské patentové organizace z 21. prosince 1978, 13. prosince 1994, 20. října 1995, 5. prosince 1996 a 10. prosince 1998; dále jen „EPC“
- [14] Smluvní převod; Převod evropské patentové přihlášky se provádí písemně a vyžaduje podpis smluvních stran.
- [15] Smluvní licence; Evropská patentová přihláška může být celá nebo zčásti předmětem licencí pro území určených smluvních států nebo jejich část.
- [16] Právo na vlastnictví, podle odst. 1 každý má právo vlastnit zákonně nabytý majetek, užívat jej, nakládat s ním a odkazovat jej. Nikdo nesmí být zbaven svého majetku s výjimkou veřejného zájmu, v případech a za podmínek, které stanoví zákon, a při poskytnutí spravedlivé náhrady v přiměřené lhůtě. Užívání majetku může rovněž být upraveno zákonem v míře nezbytné z hlediska obecného zájmu; Podle odst. 2 duševní vlastnictví je chráněno.
- [17] USNESENÍ předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 č. [2/1993](#) Sb., o vyhlášení LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako součásti ústavního pořádku České republiky, dále jen „LZPS“
- [18] § 2358 odst. 1 o. z. Licenční smlouvou poskytuje poskytovatel nabyvateli oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví (licenci) v ujednaném omezeném nebo neomezeném rozsahu a nabyvatel se zavazuje, není-li ujednáno jinak, poskytnout poskytovateli odměnu.
- [19] Dostupné na [www](#), k dispozici >>> [zde](#).
- [20] Nový občanský zákoník a duševní vlastnictví; Telec, Tůma; str. 84-85
- [21] Pařížská úmluva v ČR vyhlášena jako Vyhláška ministra zahraničních věcí č. [64/1975](#) Sb., ze dne 13. ledna 1975 o Pařížské úmluvě na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, revidované v Bruselu dne 14. prosince 1900, ve Washingtonu dne 2. června 1911, v Haagu dne 6. listopadu 1925, v Londýně dne 2. června 1934, v Lisabonu dne 31. října 1958 a ve Stockholmu dne 14. července 1967, Změna: 81/1985 Sb.; dále jen „Pařížská úmluva“
- [22] Bernská úmluva v ČR vyhlášena jako Vyhláška ministra zahraničních věcí č. [133/1980](#) Sb., ze dne 8. července 1980 o Bernské úmluvě o ochraně literárních a uměleckých děl ze dne 9. září 1886, doplněné v Paříži dne 4. května 1896, revidované v Berlíně dne 13. listopadu 1908, doplněné v Bernu dne 20. března 1914 a revidované v Římě dne 2. června 1928, v Bruselu dne 26. června 1948, ve Stockholmu dne 14. července 1967 a v Paříži dne 24. července 1971; Změna: 19/1985 Sb.; dále jen „Bernská úmluva“
- [23] Annette Kur, Thomas Dreier, *European Intellectual Property law, text, cases & materials*, Edward Elgar Publishing, Inc., Northampton, Massachusetts, USA, str. 18
- [24] Petr Košík, *The Positive Impact of Intellectual Property Harmonization on the Diversity of National Regulations of International Private Law*, Institute of Intellectual Property, Tokyo 2014
- [25] Uvedený graf byl poprvé použit na přednášce na téma Mezinárodní právo soukromé a právo duševního vlastnictví konané na ČVUT Praha, fakulta elektrotechnická, únor 2013, dále je tento graf autorem použit ve výzkumné práci: „Petr Košík, *The Positive Impact of Intellectual Property Harmonization on the Diversity of National Regulations of International Private Law*, Institute of Intellectual Property, Tokyo 2014“
- [26] James J. Fawcett, Paul Torremans; *Intellectual property and private international law*, second edition; Oxford University Press, New York 2011, str. 80, čl. 3.04
- [27] § 2358 odst. 2 písm. a) o. z.
- [28] § 2358 odst. 2 písm. b) o. z.

[29] Podle § 14 odst. 1 PatZ souhlas (licence) k využívání vynálezu chráněného patentem se poskytuje písemnou smlouvou (dále jen "licenční smlouva"); odst. 2 licenční smlouva nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do patentového rejstříku (§ 69).

[30] Podle § 18 odst. 1 zákona o Ochranných známkách právo užívat ochrannou známku může být poskytnuto na základě licenční smlouvy uzavřené podle zvláštního právního předpisu⁷ pro všechny výrobky nebo služby, pro které byla ochranná známka zapsána, nebo pro některé z nich. Licence může být poskytnuta jako výlučná nebo nevýlučná; Podle odst. 2 vlastník ochranné známky se může dovolávat svých práv z ochranné známky vůči nabyvateli licence, který porušil ustanovení licenční smlouvy, pokud jde o dobu trvání licence, podobu, ve které může být ochranná známka užívána, rozsah výrobků nebo služeb, pro které byla licence poskytnuta, území, na kterém může být ochranná známka užívána, nebo jakost výrobků nebo služeb vyráběných či poskytovaných nabyvatelem licence; Podle odst. 3 Licenční smlouva je účinná vůči třetím osobám zápisem do rejstříku; o zápis do rejstříku je oprávněna požádat kterákoli ze smluvních stran. Náležitosti žádosti o zápis licenční smlouvy do rejstříku týkající se údajů o účastnících řízení a údajů o ochranné známce stanoví prováděcí právní předpis.

Poznámky pod čarou (7) § 508 až 512 Obchodního zákoníku (zákon č. [513/1991](#) Sb., zrušen).

[31] Podle § 20 odst. 1 zákona o užitných vzorech Úřad vede rejstřík, do něhož zaznamenává rozhodné údaje o přihláškách užitných vzorů a o zapsaných užitných vzorech; podle odst. 2) do rejstříku se u každého užitného vzoru zapisuje zejména: a) číslo zápisu (osvědčení), b) datum zápisu, c) datum zveřejnění zápisu užitného vzoru ve Věstníku, d) název užitného vzoru, e) datum podání přihlášky, popřípadě právo přednosti, a spisová značka přihlášky, f) přihlašovatel užitného vzoru (jméno nebo název), jeho bydliště (sídlo), popřípadě jeho zástupce, g) příjmení, jméno a bydliště původce užitného vzoru, h) majitel užitného vzoru (jméno nebo název), bydliště (sídlo), popřípadě jeho zástupce, i) právo předchozího uživatele, j) zatřídění užitného vzoru podle mezinárodního patentového třídění, k) převod užitného vzoru, l) licence, m) nucená licence, m) prodloužení platnosti zápisu, o) výmaz užitného vzoru, p) odnětí ochrany, popřípadě její přepis, r) zánik ochrany; podle odst. 3) Poznámka spornosti podle občanského zákoníku se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání s užitným vzorem jako předmětem vlastnictví; podle odst. 4 Ve Věstníku zveřejňuje Úřad skutečnosti týkající se užitných vzorů, jakož i úřední sdělení a rozhodnutí zásadní povahy.

[32] Podle § 32 odst. 1 zákona o průmyslových vzorech Souhlas (licence) k využívání zapsaného průmyslového vzoru se uděluje licenční smlouvou; podle odst. 2 Licence může být výlučná či nevýlučná; podle odst. 3 Licenční smlouva nabývá účinnosti vůči třetím osobám zápisem do rejstříku průmyslových vzorů; podle odst. 4 Na licenční smlouvy a vztahy z nich vzniklé se použije ustanovení obchodního zákoníku.

[33] Podle § 16 odst. 1 zákona o ochraně topografií počítačových výrobků Úřad vede rejstřík topografií, do něhož zaznamenává rozhodné údaje o přihláškách topografií a o zapsaných topografiích; podle odst. 2 Do rejstříku se u každé topografie zapisuje zejména: a) číslo zápisu (osvědčení); b) datum zápisu; c) datum zveřejnění zápisu topografie ve věstníku; d) název topografie; e) datum podání přihlášky a její spisová značka, popřípadě datum prvního veřejného obchodního využití, je-li dřívější než datum podání přihlášky; f) přihlašovatel topografie (jméno nebo název), jeho bydliště (sídlo), popřípadě jeho zástupce; g) majitel topografie (jméno nebo název), sídlo (bydliště), popřípadě jeho zástupce; h) převod topografie; i) licence; j) výmaz topografie; k) odnětí ochrany, popřípadě její přepis; l) zánik ochrany; podle odst. 3 Poznámka spornosti podle občanského zákoníku se může týkat jen záznamu v rejstříku, jímž se vyznačuje nakládání se zapsanou topografií jako předmětem vlastnictví; podle odst. 4 Ve Věstníku zveřejňuje Úřad skutečnosti týkající se zapsaných topografií a další údaje týkající se ochrany topografií, jakož i úřední sdělení a rozhodnutí zásadní povahy.

[34] Podle § 47 odst. 2 Starého Občanského zákoníku Nebyl-li podán do tří let od uzavření smlouvy návrh na rozhodnutí podle odstavce 1, platí, že účastníci od smlouvy odstoupili.

[35] Dušan Hendrych, a kolektiv, Právníký slovník, 3.vydání, 2009

[36] Pojem quasilicence je zde použit jen z toho důvodu, aby se odlišilo uvedené jednání od řádně uzavřené licenční smlouvy.

[37] Autor se ve své praxi setkal se skutečností, kdy jedna společnost s patentem, mlčky trpěla, kdy jiná společnost zneužívala technologie chráněné patentem jen z toho důvodu, že zneuživatel byl velkým odběratelem pro jiné zboží. V rámci zachování dobrých obchodních vztahů (kdy patent byl na sklonku své životnosti, do expirace patentu zbývali cca 2 roky). Uvedený postup již však nesouvisí s problematikou licenci jako spíš s problematikou patentových strategií.

[38] Podle § 508 odst. 1 obchodního zákoníku, Licenční smlouvou k předmětům průmyslového vlastnictví opravňuje poskytovatel nabyvatele ve sjednaném rozsahu a na sjednaném území k výkonu práv z průmyslového vlastnictví (dále jen „právo“) a nabyvatel se zavazuje k poskytování určité úplaty, nebo jiné majetkové hodnoty.

[39] Podle § 2358 odst. 1 o. z. Licenční smlouvou poskytuje poskytovatel nabyvateli oprávnění k výkonu práva duševního vlastnictví (licenci) v ujednaném omezeném nebo neomezeném rozsahu a nabyvatel se zavazuje, není-li ujednáno jinak, poskytnout poskytovateli odměnu.

[40] Podle § 2366 odst. 1 písm. b) o. z. Není-li ujednána výše odměny nebo způsob jejího určení, je smlouva přesto platná, pokud strany ve smlouvě ujednají, že se licence poskytuje bezúplatně.

[41] Podle § 2366 odst. 2 o. z. Je-li výše odměny ujednána v závislosti na výnosech z využití licence, umožní nabyvatel poskytovateli kontrolu příslušných účetních záznamů nebo jiné dokumentace ke zjištění skutečné výše odměny. Poskytne-li takto nabyvatel poskytovateli informace označené nabyvatelem jako důvěrné, nesmí je poskytovatel prozradit třetí osobě ani je použít pro své potřeby v rozporu s účelem, ke kterému mu byly poskytnuty.

[42] Podle § 2366 odst. 3 o. z. Nabyvatel předloží poskytovateli pravidelná vyúčtování odměny podle odstavce 2 v ujednaných časových obdobích; není-li ujednáno jinak, je povinen tak učinit alespoň jednou ročně.

[43] Horáček, Čada, Hajn; Práva k průmyslovému vlastnictví, 2., doplněné a přepracované vydání, C.H.Beck Praha 2011, str. 337

[44] Josef Malý, Obchod nehmotnými statky, patenty, vynálezy, know-how, ochranné známky; C.H.Beck Praha 2002. str. 114

[45] Podle § 2363 o. z. [Sublicence] Nabyvatel může oprávnění tvořící součást licence poskytnout třetí osobě zcela nebo zčásti, jen bylo-li to ujednáno v licenční smlouvě.

[46] Podle § 2364 odst. 1 o. z. [Postoupení třetí osobě se souhlasem poskytovatele] Nabyvatel může licenci postoupit třetí osobě zcela nebo zčásti jen se souhlasem poskytovatele. Souhlas vyžaduje písemnou formu; podle odst. 2 Nabyvatel sdělí poskytovateli bez zbytečného odkladu, že licenci postoupil, jakož i osobu postupníka.

[47] Podle § 2362 o. z. Není-li výslovně ujednána výhradní licence, platí, že se jedná o nevýhradní licenci.

[48] Podle § 2360 odst. 1 o. z. Je-li ujednána výhradní licence, poskytovatel nemá právo poskytnout tutéž licenci třetí osobě po dobu, co výhradní licence trvá. Není-li výslovně ujednáno opak, zdrží se i poskytovatel výkonu práva, ke kterému udělil výhradní licenci.

[49] Podle § 580 odst. 1 o. z. Neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.

[50] Podle § 2360 odst. 2 o. z. Poskytne-li poskytovatel za trvání výhradní licence nabyvatele bez jeho souhlasu uděleného v písemné formě licenci třetí osobě, licence nevznikne. Byla-li však nevýhradní licence poskytnuta před poskytnutím výhradní licence, zůstává zachována.

[51] Ochranná známka pro McDonald na Území ČR, přihlášená v OHIMu, dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#). (přístup dne 20. 6. 2014)

[52] Ochranná známka pro 7-eleven na Území ČR, přihlášená v OHIMu, dostupné na www, k dispozici >>> [zde](#). (přístup dne 20. 6. 2014)

[53] Pro příklad uzavření licenční smlouvy s mezinárodním prvkem je zde uveden pro ilustraci příklad zahraničního nájemce.

[54] Jedná se o demonstrativní příklad, v toto příkladu je také demonstrativně uvedeno třídění

výrobků a služeb, stejně tak zde jsou demonstrativně uvedeny Vídeňské obrazové třídy.

[55] Podle odst. 1 § 2 zákona č. [216/1994](#) Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů Strany se mohou dohodnout, že o majetkových sporech mezi nimi, s výjimkou sporů vzniklých v souvislosti s výkonem rozhodnutí a incidenčních sporů, k jejichž projednání a rozhodnutí by jinak byla dána pravomoc soudu nebo o nichž to stanoví zvláštní zákon, má rozhodovat jeden nebo více rozhodců anebo stálý rozhodčí soud (rozhodčí smlouva); podle odst. 2 Rozhodčí smlouvu lze platně uzavřít, jestliže strany by mohly o předmětu sporu uzavřít smír; podle odst. 3 Rozhodčí smlouva se může týkat a) jednotlivého již vzniklého sporu (smlouva o rozhodci), nebo b) všech sporů, které by v budoucnu vznikly z určitého právního vztahu nebo z vymezeného okruhu právních vztahů (rozhodčí doložka); podle odst. 4 Není-li v rozhodčí smlouvě uvedeno jinak, vztahuje se jak na práva z právních vztahů přímo vznikající, tak i na otázku právní platnosti těchto právních vztahů, jakož i na práva s těmito právy související; podle odst. 5 Rozhodčí smlouva váže také právní nástupce stran, pokud to strany v této smlouvě výslovně nevyloučí.

[56] Alexander I. Poltoriak, Paul J. Lerner; Essentials od Licensing Intellectual Property; 2004 John Wiley & Sons, Inc., New Jersey, USA, str. 16

[**] Příspěvek na toto téma byl přednesen na půdě Úřadu průmyslového vlastnictví v rámci semináře Asociace prostředníků a rozhodců ve věcech duševního vlastnictví, konaného dne 26. 6. 2014. Z tohoto semináře byl vydán bulletin, ve kterém byl uvedený článek opublikován.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)